

ת"פ 154/09/16 - מדינת ישראל נגד פוטסום קאשאי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 154-09-16 מדינת ישראל נ' קאשאי(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד רועי קרדי

המאשימה נגד פוטסום קאשאי ע"י עוה"ד נאיל זחאלקה וקאסה יקבה

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל והתפרצות. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה ללא הסכמה בענין העונש. לצד תיקון כתב האישום, הגישו שני הצדדים את הודעתה של עדת התביעה המרכזית, המתלוננת, כראיה מוסכמת (במ/1). וכך עולה מכתב האישום ומהודעת העדה:

הנאשם הוא אזרח אריתראי וניתן לו רשיון שהיה זמני בישראל, אשר פקע ביום 8.12.15.

ביום 27.8.16 בסמוך לשעה 11:45, נכנס הנאשם לדירה ברחוב סוכת שלום בירושלים, דרך דלת של מרפסת הנמצאת במפלס הקרקע. הדיירת (להלן: **המתלוננת**) היתה בדירה וכאשר הבחין בה הנאשם, הוא אמר לה להיות בשקט. המתלוננת והנאשם ישבו בסלון והנאשם לקח סכין שהיה בסלון, החזיק בה, עשה עמה תנועות דקירה ואמר למתלוננת להיות בשקט. לאחר מספר דקות הניח הנאשם את הסכין על השולחן, והמתלוננת לקחה את הסכין, אמרה לנאשם לצאת מהדירה והנאשם עזב דרך דלת המרפסת ממנה נכנס.

המתלוננת הבהירה, כי הנאשם עשה עם הסכין תנועות דקירה, אך לא איים עליה כי ידקור אותה.

נתון המוסכם בין הצדדים הוא, כי הנאשם היה שתוי בעת ביצוע המעשים.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת המעשים ובעיקר על תחושתה הקשה של המתלוננת, אשר מצאה אדם זר בביתה, אשר הטיל עליה אימה. עוד הפנה לכך שמדובר בשוהה בלתי חוקי. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה, מעמדו התלוש בארץ, העדר הרשעות קודמות והודאתו. עוד הפנה לכך שהנאשם נכנס לדירה מבלי שגרם כל נזק, דרך דלת הזזה שלא היתה נעולה, ולא גנב דבר. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש החופף את ימי מעצרו ולא מעבר לכך. במסגרת הטיעון הגיש פסיקה לתמיכה בעמדתו.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה ורבה. הנאשם התפרץ לדירה לא לו וכאשר הבחינה בו הדיירת תפס סכין שהיה במקום והורה לה להיות בשקט. אכן, הנאשם לא איים על בעלת הדירה באופן מילולי, אך לא קשה לתאר את תחושותיה הקשות, עת נתקלה באדם זר בתוך דירתה, התופס סכין ומורה לה להיות בשקט. לא יכול להיות ספק כי מדובר בחוויה קשה ומטלטלת, הפוגעת קשות בתחושת הביטחון האישי. הדברים גם עולים מהודעת המתלוננת ומהערות החוקר אשר גבה אותה.

אמנם ההתפרצות עצמה בוצעה תוך פתיחת דלת המרפסת, ללא שימוש בכלים או בכח ומבלי שנגרם לדירה נזק. מנגד, כאשר הנאשם נתקל בדיירת, במקום לעזוב את המקום הוא התעמת עמה והורה לה להיות בשקט, תוך שתפס סכין ועזב רק לאחר דקות ארוכות, כאשר תפסה הדיירת את הסכין.

אחד משיקולי הענישה בעבירות ההתפרצות הוא החשש מפני עימות אלים בין הפורץ לבעל הדירה. במקרה זה אמנם לא התפתח עימות אלים, אך מימוש פוטנציאל הסיכון לא היה רחוק.

לא ראיתי שהעובדה שהמעשים בוצעו כאשר הנאשם היה שתוי מהווה נתון מקל. אין לפני נתונים ברורים בענין זה, מעבר לעובדה שעל פי הראיות נדף מהנאשם ריח של אלכוהול. גם אם אצא מהנחה שהנאשם היה תחת השפעת השתיה, והדבר תרם לביצוע העבירה, משבחר הנאשם לשתות אלכוהול, עליו לשאת בתוצאות מעשים שביצע תחת השפעתו.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנה ועד שלוש שנים.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1988. אין לחובתו הרשעות קודמות. הודה וקיבל אחריות למעשיו.

נתון מחמיר אותו אזורי לחובת הנאשם, הוא העובדה שהנאשם עשה את כל אלה בהיותו שוהה בלתי חוקי בארץ. הנאשם הגיע כמבקש מקלט, וקיבל אשרה זמנית אשר תקפה פג. בכך ניצל הנאשם לרעה את הכנסת האזרחים לה זכה. ר' למשל ע"פ 5535/12, כאברי, שם נפסק בהקשר זה:

גם אם אין במוצאו של נאשם כדי להוות נתון התחום את רף הענישה, יש בו כדי להשפיע על קביעת העונש בגדרי המתחם או בגדרי רף הענישה. ממה נפשך? למשל, יתכנו מקרים בהם העובדה שהנאשם הוא מבקש מקלט תשמש שיקול לקולא שכן לאחר סיום ריצוי המאסר אפשר שהנאשם יוותר במשמורת בהיותו מועמד לגירוש החוסה תחת הגנה קבוצתית, שאז ממילא שלילת חירותו מתארכת אל מעבר לתקופת ריצוי מאסרו. יחד עם זאת, מעמדו של נאשם כמבקש מקלט בישראל אינו פועל רק לקולא, אלא עשוי לפעול גם לחומרא בתוך מתחם הענישה, במובן זה שעל מי ששוהה בישראל במעמד של מבקש מקלט להימנע ממעורבות בפלילים:

"כמובן, הכל מחוייבים בכיבוד החוק ובשמירה על קיומו של שלטון החוק. אולם, דווקא מאלה אשר מבקשים לשהות בארץ ברשות ניתן לצפות להקפדה על נורמות בסיסיות. דרישה זו מהווה מעין תנאי למבקש להסתופף בצילה של המדינה וליהנות מפירותיה" [ראו למשל: ע"פ 4149/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.12.2012), פסקה 3].

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בציודו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבע עשר חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 27.8.16
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה נגד הרכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה שיש בה יסוד של אלימות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ז, 05 ינואר 2017, במעמד הצדדים.